

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 11C/10/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718201110
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jenčová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2019:8718201110.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad - sudkyňou JUDr. Ivetou Jenčovou v spore žalobcu: L. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom: D. XXXX/XX, XXX XX L., občan SR, právne zastúpený JUDr. Vladimír Koman, advokát, Hraničná 13, 058 01 Poprad proti žalovanému J. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom: I. U. XXXX/XX, XXX XX L., občan SR, právne zastúpený: AK JUDr. Budziková & JUDr. Dachová, s.r.o., Nám. sv. Egídia č.41/95, 058 01 Poprad, IČO: 47 257 113, o zaplatenie 5200,- € s príslušenstvom z titulu bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

I. Súd konanie do sumy 600,- EUR z a s t a v u j e.

II. V prevyšujúcej časti súd návrh z a m i e t a.

III. Odporca m á voči navrhovateľovi nárok na 100 % náhradu trov konania, ktoré budú vyčíslené samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovateľ sa svojím návrhom zo dňa 27.2.2018 voči odporcovi domáhal vydania bezdôvodného obohatenia v sume 5200,- €, ktoré malo odporcovi vzniknúť tým, že odporca od 30.3.2016 už nenavštevoval školu - katolícku univerzitu v Ružomberku a 28.9.2016 začal podnikat' ako živnostník, dňom 31.1.2018 ukončil toto svoje živnostenské podnikanie, pričom 5.1.2018 založil obchodnú spoločnosť M - Plus Services, s.r.o., kde je jediným spoločníkom a konateľom. Pričom na dohodu o vykonaní práce už mal robiť od 9.12.2015 dokonca sa oženil 17.7.2017 a má rodinu, o čom ani nevedel a nevedel ani o tom, že skončil školu.

2. Od 9.12.2015 až do januára 2018 platil odporcovi, svojmu synovi ale stále výživné pravidelne vo výške 200,- €.

3. Za toto obdobie mu podľa žalobcu potom nepatriło výživné, keďže bol schopný sa živiť, a preto žiadal, aby mu sumu 5200 € s 5 % úrokom z omeškania ročne od 27.2.2018 / deň podania žaloby / zodpovedajúcu tak zaplatenému výživnému odporca bol povinný vrátiť, pretože sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Dňa 22.1.2018 ho vyzval, aby túto sumu v lehote 30 dní vrátil, zaplatil, na čo odporca nereagoval.

4. Odporca s návrhom nesúhlasil a uviedol, že s otcom osobný kontakt nemal, ten sa o neho dlhodobo nezaujímal, ani o jeho osobu a ani o jeho život a to od útleho veku. Síce od decembra 2015 podnikal, nemal stály príjem. O jeho svadbe žalobca vedel cez tretiu osobu. Vyživovacia povinnosť žalobcu voči nemu bola zrušená až ku dňu 23.1.2018 a po tomto dni žiadne výživné neobdržal. Pokiaľ rozsudkom súdu trvala vyživovacia povinnosť jeho otca voči nemu, nebola zrušená, právny dôvod pre plnenie - platenie vyživovacej povinnosti existoval, preto také plnenie nemôže byť bezdôvodným obohatením.

Poukázal na judikát NS ČR 30 Cdo 4696/2008 v obdobnej veci. Iný postup by bol aj v rozpore s dobrými mravmi, podľa čl. 1 základných zásad CMP.

5. Žalobca nesúhlasil s tvrdeniami žalovaného s tým, že žalobca pracuje v zahraničí a nevie o skutočnostiach v tuzemsku. Aj počas školy mal žalovaný uzavreté dohody o vykonaní práce, a teda sa živil sám. Práve on považuje synovo konanie za amorálne s poukazom na § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. On už dal v roku 2015 návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti, návrh vedený pod sp. zn. 20C/85/2015 však zoberal späť, lebo bolo preukázané, že žalovaný navštevuje vysokú školu - katolícku univerzitu.

6. Na pojednávanie sa žalobca nedostavil, doručenie predvolania mal riadne a včas vykázané, jeho neúčast' ospravedlnil jeho právny zástupca, súd pojednával v jeho neprítomnosti. Súd si vypočul vyjadrenia právnych zástupcov žalovaného aj žalobcu a vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného a oboznámením ku spisu pripojených dokladov a správ.

7. Právny zástupca žalobcu uviedol, že trvá na žalobe a nárok vznikol tým, že žalovaný ukončil štúdium a podnikal, a keďže vyživovacia povinnosť trvá len dovtedy, kým nie je dieťa schopné sa samo živiť, od vtedy ide zo strany žalovaného o bezdôvodné obohatenie, bez prihliadnutia na rozhodnutie súdu, kedy výživné zaniklo. Žalobca výživné získaval tak bezdôvodne a úmyselne.

8. Právny zástupca žalovaného uviedol, že ak vyživovacia povinnosť bola súdom určená do 23.1.2018, nemôže ísť o bezdôvodné obohatenie, ak žalovaný prijal výživné v tejto dobe. Existencia živnostenského oprávnenia neznamena automaticky, že je taká osoba schopná sa živiť sama. Aj keby bol nárok dôvodný, jeho časť je premlčaná, nárok vzhľadom na premlčanie možno uplatňovať až počnúc dňom 27.2.2016.

9. Žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že s otcom nie je v kontakte od 12 rokov, vôbec s ním otec nekomunikuje, nemá na neho ani telefón, ani e-mail, ani iný kontakt. Nemá mu ani ako dať vedieť o svojom stave, otec neprišiel ani na pojednávanie.

10. V priebehu konania v súvislosti so vznesenou námietkou premlčania vzal právny zástupca navrhovateľa návrh v časti istiny 600,- € späť, vo zvyšku trval na podanom návrhu. Právna zástupkyňa odporcu s čiastočným späťvzatím návrhu súhlasila.

11. Podľa § 144 C.s.p. žalobca môže vziať žalobu späť.

12. Podľa § 145 ods.2 Civilného sporového poriadku ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

13. S poukazom na citované zákonné ustanovenia súd konanie do sumy 600,- €, v časti späťvzatia žaloby, zastavil.

14. Súd vykonaným dokazovaním zistil tento skutkový a právny stav: Žalobca sa žalobou vlastne domáhal, že ako otec dieťaťa na základe rozhodnutia súdu prispieval na výživu dieťaťa ešte aj po tom, čo dieťa začalo pracovať a bolo zrejme schopné samo sa živiť a až do zrušenia vyživovacej povinnosti súdom, riadne plnil svoju vyživovaciu povinnosť na dieťa. Ide o žalobu na vydanie bezdôvodného obohatenia teda vrátenie výživného, na ktoré už nebol právny titul, resp. právny dôvod, ktorý odpadol (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

15. Z rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 20C/80/2013 zo 6.5.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 9.7.2013 súd zistil, že ním bol žalobca zaviazaný platiť odporcovi výživné v sume 200,- € mesačne.

16. Z rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 15Pc 8/2018 zo dňa 25.4.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť 3.7.2018 súd zistil, že vyživovacia povinnosť žalobcu voči odporcovi bola zrušená dňom 23.1.2018.

17. Z uvedeného nepochybne vyplýva, že žalobca žiada o vrátenie výživného (vydanie bezdôvodného obohatenia) za obdobie, kedy jeho vyživovacia povinnosť voči odporcovi trvala (zrušená bola až ku dňu 23.1.2018). Preto na strane odporcu nedošlo k bezdôvodnému obohateniu a platí, že pokiaľ navrhovateľ platil výživné na základe právoplatného rozsudku súdu tak, ako tomu v tomto prípade bolo, nemohol sa odporca bezdôvodne obohatiť, pretože mal právny titul k tomu, aby výživné od navrhovateľa prijal.

Navyše žalobca požiadal o vydanie bezdôvodného obohatenia až dňa 27.2.2018, t.j. až v čase, za ktorý mu súd (následne) jeho vyživovaciu povinnosť voči odporcovi zrušil (dňom 23.1.2018). Žalobca za obdobie, kedy už odporca denne vysokú školu nenavštevoval svoju vyživovaciu povinnosť nikdy zrušiť (prípadne znížiť) ani nežiadal.

18. Z vykonaného dokazovania mal súd tak za preukázané, že návrh nie je dôvodný a ako taký ho súd zamietol. Je totiž nesporne preukázané, že vyživovacia povinnosť žalobcu k odporcovi bola naposledy stanovená rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 20C/80/2013 zo 6.5.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 9.7.2013 a zrušená bola až počnúc dňom 23.1.2018, a to rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 15Pc 8/2018 zo dňa 25.4.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť 3.7.2018, a to na základe návrhu navrhovateľa, ktorý na súde podal dňa 23.1.2018.

19. Až v rámci konania o zrušenie svojej vyživovacej povinnosti voči odporcovi navrhovateľ podal svoju žalobu, ktorou sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia v sume 5200,- € s príslušenstvom. Tieto skutočnosti vyplývajú z uvedených rozsudkov a z pripojeného spisu a sú nesporné.

20. Pre posúdenie toho, či žalovaný má právo na vrátenie výživného je dôležitá skutočnosť, dokedy trvala vyživovacia povinnosť žalobcu voči žalovanému. Aj v situácii, že žalovaný má aj nejaký vlastný príjem, ktorý získal brigádnickou činnosťou, resp. zo štipendia, neindikuje samotná táto skutočnosť zánik vyživovacej povinnosti rodiča.

21. Pokiaľ žalobca platil výživné na žalovaného v čase, kedy jeho vyživovacia povinnosť už netrvala, možno vtedy uvažovať za splnenie ďalších podmienok o vydanie bezdôvodného obohatenia, čo však nie je tento prípad. Pokiaľ žalobca platil výživné len za obdobie, kedy jeho vyživovacia povinnosť trvala, nebude sa jednať o bezdôvodné obohatenie. (obdobne KS Po sp. zn. 23Co/118/2018).

22. Samotná skutočnosť, že dieťa je schopné nejakej zárobkovej činnosti (napr. brigády) nestačí na to, aby došlo k zániku vyživovacej povinnosti. Pritom nie je nijako preukázané, že konal takto žalovaný úmyselne, a že sa tak obohacoval na úkor žalobcu. Pritom príjmy žalobcu v cudzine určite museli byť pomerne vysoké. Aj keď v konaní bolo preukázané, že žalovaný zrejme mal aj vlastný príjem, táto skutočnosť nemá za následok zánik vyživovacej povinnosti žalobcu voči žalovanému. Aspoň minimálne výživné musí platiť každý rodič povinný výživou, a to bez ohľadu na to, aký má príjem. Za súčasného právneho stavu aj rodič úplne bez príjmu je povinný prispievať na výživu svojho dieťaťa sumou minimálneho výživného. To, že žalovaný, ktorý mal právo na výživné od žalobcu, mohol občasne aj pracovať a sám si obstarával - dopĺňal prostriedky na svoje živobytie, nemá vplyv na trvanie vyživovacej povinnosti žalobcu a ani na výšku vyživovacej povinnosti. To, že žalovaný pracoval, aby si mohol založiť rodinu, treba oceniť, nie „trestať“ stratou výživného.

23. Nie je relevantná v tomto konaní skutočnosť, že v danom období odporca nenavštevoval denné vysokoškolské štúdium, či mal vydané živnostenské oprávnenie, či zarábala na brigádach. Tieto skutočnosti mal zisťovať a zrejme posudzoval súd, ktorý rozhodoval o zrušení vyživovacej povinnosti. Ak rozhodol o jej zrušení k 23.1.2018, pričom mal všetky poznatky a dôkazy, ktoré uvádza žalobca aj v tejto žalobe / čo vyplýva aj z pripojeného spisu /, zrejme dospel k tomu, že až vtedy sa zmenili pomery tak, že je žalovaný schopný žiť sám. Súd v tomto konaní nie je oprávnený preskúmať tento právoplatný rozsudok súdu o zrušení vyživovacej povinnosti, či to konanie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu. Pritom, ak by sa malo jednať o konanie v rozpore s dobrými mravmi, ako uvádza žalobca, musel tam tak súd zohľadniť nielen príjem žalovaného, ale aj to, či takýto príjem postačoval na krytie jeho potrieb. Zohľadnenie dobrých mravov súdom by bolo možné len v štádiu pri určovaní výživného, nie pri posudzovaní bezdôvodného obohatenia. V danom prípade to znamená, že pokiaľ by žalobca podal návrh súdu na zníženie výživného a argumentoval by tým, že žalovaný má vlastný príjem napríklad prevyšujúci jeho príjem, súd prvej inštancie by mohol znížiť výživné alebo zrušiť vyživovaciu povinnosť ak by zistil, že sa jedná o rozpor s dobrými mravmi. Pokiaľ však takéto rozhodnutie z takých dôvodov vydané nebolo, nie je v rozpore s dobrými mravmi a žalovaný sa bezdôvodne neobohacuje, pokiaľ žalobca žalovanému platil výživné, na ktoré bolo podľa rozhodnutia súdu povinný. Pritom vyživovacia povinnosť na dieťa je rodičova prioritná povinnosť a to nie len po zákonnej stránke, ale aj morálnej, ľudskej stránke.

24. V tomto konaní práve to, že sa žalobca nezaujíma o svoje dieťa od 12 rokov a o jeho život, súd hodnotí ako konanie, ktoré neobstojí z pohľadu dobrých mravov. Jeho nezaujím nemohol spôsobiť žalovaný ako dieťa, pretože mal len 12 rokov.

25. Pritom podľa čl. 1 základných princípov CMP súd musí prihliadať na dobré mravy, či podľa čl. 7 dosiahnuť spravodlivé rozhodnutie vo veci.

26. Podľa § 3 ods. 2 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

27. Zmyslom ustanovenia § 3 ods. 2 Obč. zák. je zamedziť výkonu práva, ktorý síce zodpovedá zákonu, avšak odporuje dobrým mravom, ktoré možno definovať ako súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji osvedčujú istú nemennosť, vystihujú podstatné historické tendencie, sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu noriem základných (rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 26. 6. 1997, sp. zn. 3 Cdon 69/96).

28. Občiansky zákonník, ani iný predpis / až na zákon o ochrane spotrebiteľa - § 4 ods. 8 / nedefinuje pojem dobré mravy. Termín „dobré mravy“ ale pritom nachádzame napríklad v ustanoveniach § 3, § 39, § 148, § 424, § 469a, § 482 Obč. zák. a iných. Teória a súdna prax však zhodne považujú dobré mravy za všeobecne uznávané pravidlá morálky, ktoré predstavujú fundamentálny hodnotový poriadok spoločnosti a zákonodarca ich považuje za tak významné, že ich pomocou odkazu v právnej norme včleňuje do občianskeho práva.

29. Dobré mravy netvoria spoločenský normatívny systém, ale sú skôr merítkom etického hodnotenia konkrétnych situácií zodpovedajúcim všeobecne uznávaným pravidlám slušnosti, poctivého správania a pod. Dobré mravy sú vykladané ako súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji osvedčujú istú nemennosť vystihujú podstatné historické tendencie, sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu noriem základných.

30. „Dobrymi mravmi sú pravidlá správania sa, ktoré sú v prevažnej miere v spoločnosti uznávané a tvoria základ fundamentálneho hodnotového poriadku“. (uznesenie Ústavného súdu SR z 24. 2. 2011, č. k. IV. ÚS 55/2011-19).

31. Podľa Najvyššieho súdu SR sa dobrými mravmi v občianskoprávných vzťahoch v súdnej praxi rozumie súbor spoločenských, kultúrnych a mravných pravidiel správania, ktorý je v súlade so všeobecne uznávanými vzťahmi medzi ľuďmi a mravnými princípmi spoločenského zriadenia a ktorý v historickom vývoji osvedčil istú nemennosť, vystihujú podstatné historické tendencie, ktoré sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu základných noriem. (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26. apríla 2012, sp. zn. 5 Cdo 26/2011).

32. Súd pri rozhodovaní prihliadol teda aj k dobrým mravom, avšak to nebolo hlavným a jediným dôvodom rozhodnutia, pritom zároveň konštatuje, že použitie korektívu dobrých mravov v tomto konaní nemôže byť ani na ujmu princípu právnej istoty a ani neprimerane neoslabuje subjektívne práva sporných strán vyplývajúce z právnych noriem.

33. Tiež súd v tejto súvislosti poukazuje na § 2 ods. 1 MSP, ktorý uvádza, že na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia CSP a tak je nutné aj dôvodiť, že ochrana porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá / čl. 2 Základných princípov CSP/, a zjavné zneužitie práva nepožíva právnu ochranu / čl. 5 /.

34. Súd aj zdôrazňuje, že z obsahu spisu vôbec nevyplýva, že by sa žalobca od doby, čo žiada vrátiť výživné, až do podania žaloby - skoro tri roky zaujímal o svoju vec - či ešte treba platiť výživné a o skutočnosti s tým spojené. Nepostupoval tak v súlade so zásadou „vigilantibus iura scripta sunt“ [t. j. „práva patria len bdelym (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým)“], teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv, a ktorá vyžaduje, aby aj strana sporu sledovala svoje subjektívne práva a robila také kroky, v dôsledku ktorých by nedochádzalo k ich ohrozovaniu a poškodzovaniu.

35. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako i iné súdy konštantne pri svojom rozhodovaní poukazujú na túto zásadu, napr. : „Súd dáva do pozornosti zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“ t. j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je

totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením, či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod.. To platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení“.(uznesenie Najvyššieho súdu SR z 8. 11. 2011, sp. zn. 1Sžr/38/2011, či uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Sžf 65/2011).

36. Súd ešte podotýka, že časť nároku do 27.2.2016 bola zrejme premlčaná, ako uviedol, namietol žalovaný, a túto by ani priznať nemohol, ak by aj žalobca bol býval úspešný.

37. Podľa § 62 ods. 1 zákona o rodine <aspi://module='ASPI'&link='36/2005%20Z.z.%252362'&ucin-k-dni='30.12.9999'> plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

38. Podľa § 65 ods. 3 o rodine výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

39. Podľa § 77 ods. 1 zákona o rodine <aspi://module='ASPI'&link='36/2005%20Z.z.%252377'&ucin-k-dni='30.12.9999'> právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

40. Podľa § 78 ods. 1 zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

41. Podľa § 78 ods. 2 zákona o rodine <aspi://module='ASPI'&link='36/2005%20Z.z.%252378'&ucin-k-dni='30.12.9999'> ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia.

42. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka <aspi://module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.%25233'&ucin-k-dni='30.12.9999'> výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

43. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka <aspi://module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.%252339'&ucin-k-dni='30.12.9999'> neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

44. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka <aspi://module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.%2523107'&ucin-k-dni='30.12.9999'> právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

45. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka <aspi://module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.%2523107'&ucin-k-dni='30.12.9999'> najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

46. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka <aspi://module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.%2523451'&ucin-k-dni='30.12.9999'> kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

47. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka <aspi://module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.%2523451'&ucin-k-dni='30.12.9999'> bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

48. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákona dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

49. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákona ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

50. Podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákona splnením dlh zanikne.

51. Podľa § 559 ods. 2 Občianskeho zákona dlh musí byť splnený riadne a včas.

52. Podľa ust. § 2 ods. 1 C.m.p. na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

53. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

54. O trovách konania súd rozhodol podľa §§ 255 ods. 1, 256 ods. 1, 262 ods. 1 a 262 ods. 2 C.s.p., teda úspešnému žalovanému súd priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, žalobca procesne zaviniť aj čiastočné zastavenie premlčaného nároku. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

O Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Poprad na Krajský súd v Prešove.

O Podľa § 363 C.s.p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

O Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

O Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

O Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

O Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno i meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

O Podľa § 366 prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak:

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej ujmy nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

O Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

O Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).